TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 15 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (EB) Nr. 1008/2008–2 straipsnio 18 punktas – 23 straipsnio 1 dalis – Transportas – Oro susisiekimo paslaugų teikimo Europos Sąjungoje bendrosios taisyklės – Informavimas – Galutinės mokėtinos kainos nurodymas – Oro susisiekimo kainos įtraukimas į galutinę mokėtiną kainą – Pareiga nurodyti oro susisiekimo kainas eurais arba vietine valiuta – Vietinės valiutos pasirinkimas – Sąsajos kriterijai“

Byloje C-330/17

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2017 m. balandžio 27 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. birželio 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV

prieš

Germanwings GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro penktosios kolegijos pirmininko pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai F. Biltgen (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. balandžio 19 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* B. Stillner,

– *Germanwings GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* P. Baukelmann ir N. Tretter,

– Europos Komisijos, atstovaujamos W. Mölls ir F. Wilman,

susipažinęs su 2018 m. birželio 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (OL L 293, 2008, p. 3) 2 straipsnio 18 punkto ir 23 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Germanwings GmbH* ir *Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV* (Badeno-Viurtembergo žemės vartotojų apsaugos asociacija, Vokietija; toliau – *Verbraucherzentrale*) ginčą dėl to, kad *Germawings* nurodė skrydžio iš Londono (Jungtinė Karalystė) į Štutgartą (Vokietija) oro susisiekimo kainas svarais sterlingų.

Teisinis pagrindas

3 Reglamento Nr. 1008/2008 16 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Vartotojams turėtų būti sudaromos galimybės veiksmingai palyginti skirtingų oro linijų oro susisiekimo paslaugų kainas. Todėl visuomet turėtų būti nurodyta galutinė vartotojo mokėtina Bendrijos kilmės oro susisiekimo paslaugų kaina, įskaitant visus mokesčius, rinkliavas ir mokėjimus. Bendrijos oro vežėjai taip pat skatinami nurodyti jų teikiamų oro susisiekimo paslaugų iš trečiųjų šalių į Bendriją galutinę kainą.“

4 Šio reglamento 1 straipsnio „Dalykas“ 1 dalyje numatyta:

„Šiame reglamente nustatoma licencijų Bendrijos oro vežėjams išdavimo tvarka, Bendrijos oro vežėjų teisė teikti Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugas ir Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainų nustatymo tvarka.“

5 Šio reglamento 2 straipsnyje „Sąvokos“, be kita ko, nustatyta:

„Šiame reglamente:

<…>

18) oro susisiekimo kainos – eurais arba vietine valiuta išreikštos kainos, kurias moka keleiviai oro vežėjams arba jų agentams arba kitiems bilietų pardavėjams už tų keleivių vežimą oro transportu, bei visos šių kainų taikymo sąlygos, įskaitant agentūroms pasiūlytą atlygį, sąlygas, kitas papildomas paslaugas.“

6 To paties reglamento 22 straipsnio „Laisvė nustatyti kainas“ 1 dalyje nurodyta:

„Nedarant poveikio 16 straipsnio 1 dalies taikymui, Bendrijos oro vežėjai ir, abipusiškumo pagrindu, trečiųjų šalių oro vežėjai laisvai nustato Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas ir tarifus.“

7 Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio „Informavimas ir nediskriminavimas“ 1 dalyje numatyta:

„Bet kuria forma, įskaitant internetu, visuomenei siūlant ar skelbiant oro susisiekimo kainas ir oro susisiekimo tarifus už oro susisiekimo paslaugas, teikiamas iš oro uosto, esančio valstybės narės teritorijoje, kuriai taikoma Sutartis, kartu nurodomos taikomos sąlygos. Visada nurodoma galutinė mokėtina kaina, kuri turi apimti taikomą oro susisiekimo kainą ar oro susisiekimo tarifą ir visus taikomus mokesčius, rinkliavas, papildomas rinkliavas ir įmokas, kurių neįmanoma išvengti ir kuriuos galima numatyti skelbimo metu. Nurodant galutinę kainą, taip pat nurodoma bent:

a) oro susisiekimo kaina ar oro susisiekimo tarifas;

b) mokesčiai;

c) oro uostų mokesčiai; ir

d) kitos privalomos rinkliavos, papildomos rinkliavos ir įmokos, pavyzdžiui, susijusios su saugumu ar degalais;

jei b, c ir d punktuose nurodyti mokesčiai bei rinkliavos pridėti prie oro susisiekimo kainos ar oro susisiekimo tarifo. Neprivalomi kainos priedai turi būti aiškiai, skaidriai ir nedviprasmiškai nurodyti bet kurio rezervavimo proceso pradžioje ir vartotojui turi būti suteikta galimybė juos laisvai pasirinkti.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 *Germanwings* yra Vokietijoje įsisteigusi oro vežėja.

9 2014 m. rugsėjo pradžioje vartotojas Vokietijoje *Germanwings* administruojamoje interneto svetainėje www.germanwings.de užsisakė skrydį iš Londono į Štutgartą.

10 Šioje svetainėje šio skrydžio kaina buvo nurodyta tik svarais sterlingų. Be to, užsisakius minėtą skrydį klientui buvo pateikta sąskaita, kurioje ši kaina ir kitos išlaidos nurodytos svarais sterlingų.

11 Manydama, kad ši praktika yra nesąžiningas elgesys ir kad kainos turi būti nurodytos eurais, *Verbraucherzentrale*, gavusi informaciją iš minėto kliento, pareiškė *Germanwings* ieškinį *Landgericht Köln* (Kelno apygardos teismas, Vokietija) dėl šios praktikos nutraukimo; šis teismas patenkino šį ieškinį.

12 *Germanwings* dėl to teismo sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Oberlandesgericht Köln* (Kelno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija); tas teismas patenkino šį skundą, remdamasis tuo, kad Reglamente Nr. 1008/2008 nėra draudžiama oro vežėjams nurodyti oro susisiekimo kainas kita nei euras valiuta.

13 Gavęs dėl apeliacine tvarka priimto sprendimo paduotą kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) mano, kad ginčo pagrindinėje byloje sprendimas priklauso nuo Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalies ir 2 straipsnio 18 punkto aiškinimo.

14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, pirma, ar šio reglamento 23 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad skrydžių Bendrijos viduje atveju oro susisiekimo kainos, jų nenurodžius eurais, turi būti išreikštos tam tikra vietine valiuta, arba ar oro vežėjai gali laisvai pasirinkti šiuo aspektu reikšmingą vietinę valiutą.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, jog teiginį, kad oro vežėjai gali nurodyti oro susisiekimo kainas savo pasirinkta vietine valiuta, *a priori* patvirtina, viena vertus, tai, kad nėra pareigos nurodyti oro susisiekimo kainas tam tikra valiuta, kaip aiškiai matyti iš Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalies, ir, kita vertus, minėto reglamento 22 straipsnio 1 dalies, kurioje numatyta, kad oro vežėjai iš principo laisvai nustato savo Sąjungos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas, formuluotė. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Reglamento Nr. 1008/2008 tikslui, kuris, remiantis jo 16 konstatuojamąja dalimi, yra sudaryti vartotojams galimybes veiksmingai palyginti skirtingų oro transporto bendrovių oro susisiekimo paslaugų kainas, būtų pakenkta, jeigu oro vežėjams būtų suteikta tokia veikimo laisvė.

16 Antra, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad, oro susisiekimo kainų neišreiškus eurais, jos turi būti nurodytos iš anksto nustatyta vietine valiuta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia dėl minėto reglamento 2 straipsnio 18 punkte esančios sąvokos „vietinė valiuta“ aiškinimo, be kita ko, kai oro vežėjas, kurio buveinė yra valstybėje narėje, internete siūlo vartotojui įsigyti skrydį ir šio skrydžio išvykimo vieta yra kitos valstybės narės, kurios valiuta nėra euras, teritorijoje.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, yra daug vietinių valiutų, kurios gali būti reikšmingos šiuo aspektu, t. y. valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė valstybėje narėje, kurios teritorijoje įsisteigęs oro vežėjas, valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė vartotojo buvimo valstybėje narėje, valiuta, į kurią nukreipia „interneto svetainės, kurioje skelbiamas oro vežėjo pasiūlymas, adreso aukščiausiojo lygio domenas“, ar valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė atitinkamo skrydžio išvykimo vietos valstybėje narėje.

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė atitinkamo skrydžio išvykimo vietos valstybėje narėje, labiausiai atitinka Reglamentu Nr. 1008/2008 siekiamą tikslą. Be to, jis pažymi, kad oro vežėjai įprastai naudoja šią valiutą. Vis dėlto Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo šiuo klausimu.

19 Tokiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar pagal Reglamento (EB) Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalies antrą ir trečią sakinius nurodytinos Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainos, jeigu jos neišreikštos eurais, turi būti pateikiamos tam tikra vietine valiuta?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Kokia vietine valiuta gali būti pateikiamos Reglamento (EB) Nr. 1008/2008 2 straipsnio 18 punkte ir 23 straipsnio 1 dalies antrame ir trečiame sakiniuose nurodytos kainos, jei vienoje valstybėje narėje (šiuo atveju – Vokietijoje) įsisteigęs oro vežėjas internete vartotojui reklamuoja ir siūlo oro susisiekimo paslaugą, kai išvykimo vieta yra kitoje valstybėje narėje (šiuo atveju – Didžiojoje Britanijoje)?

Ar šiomis aplinkybėmis svarbu tai, kad pasiūlymui naudojamas interneto svetainės adresas su konkrečios šalies aukščiausiojo lygio domenu (šiuo atveju – www.germanwings.de), kuriuo nurodama oro vežėjo buveinės valstybė narė, ir tai, kad ji yra vartotojo buvimo vietos valstybė narė?

Ar turi reikšmės tai, kad visi arba dauguma oro vežėjų atitinkamas kainas nurodo išvykimo vietoje naudojama vietine valiuta?“

Dėl prejudicinių klausimų

20 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalis, siejama su šio reglamento 2 straipsnio 18 punktu, turi būti aiškinama taip, kad nurodant Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas oro vežėjai, kurie neišreiškia šių kainų eurais, gali jas nurodyti bet kokia savo pasirinkta vietine valiuta. Jeigu atsakymas būtų neigiamas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar, esant situacijai, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, kai valstybėje narėje, kurios valiuta euras, įsisteigęs oro vežėjas internete siūlo oro susisiekimo paslaugą,

kurią teikiant atitinkamo skrydžio išvykimo vieta yra kitoje valstybėje narėje, kurios valiuta nėra euras, oro susisiekimo kainos, jų neišreiškus eurais, gali būti nurodytos valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė šioje kitoje valstybėje narėje.

21 Siekiant atsakyti į šiuos klausimus, reikia priminti, viena vertus, jog Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kai oro vežėjai siūlo oro susisiekimo paslaugas, teikiamas iš oro uosto, esančio valstybės narės teritorijoje, jie visada turi nurodyti galutinę mokėtiną kainą, kuri, be kita ko, turi apimti oro susisiekimo kainą. Kita vertus, šio reglamento 2 straipsnio 18 punkte, kuriame sąvoka „oro susisiekimo kainos“ apibrėžta kaip kainos, kurias moka keleiviai oro vežėjams arba jų agentams ar kitiems bilietų pardavėjams už tų keleivių vežimą oro transportu, ir visos šių kainų taikymo sąlygos, įskaitant agentūroms pasiūlytą atlygį, sąlygas, kitas papildomas paslaugas, nurodyta, kad šios kainos išreiškiamos „eurais arba vietine valiuta“.

22 Vis dėlto šių nuostatų formuluotėje nėra jokio patikslinimo dėl vietinės valiutos, kuria oro vežėjai turi nurodyti oro susisiekimo kainas, jeigu jų neišreiškia eurais.

23 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus ir į šio akto priėmimo aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2018 m. liepos 11 d. Sprendimo *E LATS*, C-154/17, EU:C:2018:560, 18 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

24 Kalbant apie Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalimi, siejama su minėto reglamento 2 straipsnio 18 punktu, siekiamus tikslus, pažymėtina, kad iš šios pirmosios nuostatos antraštės ir jos turinio aiškiai matyti, kad ja siekiama garantuoti, be kita ko, informavimą apie oro susisiekimo paslaugų, teikiamų iš valstybės narės teritorijoje esančio oro uosto, kainas ir jų skaidrumą ir taip prisidėti prie vartotojų, kurie naudojasi šiomis paslaugomis, apsaugos užtikrinimo (2017 m. liepos 6 d. Sprendimo *Air Berlin*, C-290/16, EU:C:2017:523, 30 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

25 Kaip savo išvados 47 punkte pažymėjo generalinis advokatas, šiuo kainų skaidrumu sudaromos sąlygos užtikrinti sveikesnę oro vežėjų konkurenciją, nes dėl jo, be kita ko, išvengiama to, kad kai kurie oro vežėjai sandorio pradžioje siūlytų ne visą kainą ir pridėtų įvairius kainos priedus prieš pat jį užbaigiant.

26 Be to, Reglamento Nr. 1008/2008 16 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad vartotojams turėtų būti suteikta galimybė veiksmingai palyginti skirtingų oro transporto bendrovių oro susisiekimo paslaugų kainas, todėl visuomet turėtų būti nurodyta galutinė vartotojo mokėtina oro susisiekimo iš Europos Sąjungos teritorijoje esančio oro uosto paslaugų kaina, įskaitant visus mokesčius, rinkliavas ir mokėjimus.

27 Darytina išvada, jog Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalies, siejamos su šio reglamento 2 straipsnio 18 punktu ir atsižvelgiant į jo 16 konstatuojamąją dalį, tikslas yra užtikrinti kainų skaidrumą, kad galutinė mokėtina kaina su visomis jos sudedamosiomis dalimis, įskaitant oro susisiekimo kainą, būtų nurodoma taip, kad būtų garantuota ne tik sveikesnė oro vežėjų konkurencija, bet ir galimybė vartotojui bet kuriuo metu veiksmingai ir visapusiškai palyginti skirtingų oro vežėjų siūlomas kainas už tą pačią paslaugą. Taigi Reglamentu Nr. 1008/2008 siekiama užtikrinti, kad vartotojas turėtų galimybę įvertinti skirtingų oro vežėjų siūlomos galutinės mokėtinos kainos už tą pačią paslaugą dydį.

28 Vis dėlto reikia konstatuoti, jog šiam veiksmingo kainų palyginimo tikslui būtų pakenkta, jei Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalis, siejama su šio reglamento 2 straipsnio 18 punktu, turėtų būti aiškinama taip, kad oro vežėjų turima galimybė pasirinkti valiutą, kuria jie nurodo Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas, yra visiškai nereglamentuota.

29 Iš tiesų vadovaujantis tokiu aiškinimu įvairiems oro vežėjams prireikus būtų sudarytos sąlygos už tą pačią paslaugą nurodyti oro susisiekimo kainas skirtingomis valiutomis, nors šios valiutos nebūtų susijusios su siūloma paslauga arba vartotoju. Esant tokiai situacijai, vartotojas ne tik būtų suklaidintas dėl faktiškai taikomų kainų, bet taip pat jam būtų sunkiau veiksmingai palyginti skirtingų oro vežėjų siūlomas kainas.

30 Kalbant apie nagrinėjamų nuostatų priėmimo aplinkybes, primintina, kad Reglamento Nr. 1008/2008 2 straipsnio 18 punktas pakeitė 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2409/92 dėl oro susisiekimo paslaugų kainų ir tarifų (OL L 240, 1992, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 427) 2 straipsnio a punktą, kuriame buvo nurodytos „ekiu arba vietine valiuta išreikštos kainos“.

31 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog ekiu buvo ne vietinė valiuta, bet bendras matas, kuris buvo naudojamas vien tam, kad apskritai būtų sudarytos sąlygos geriau palyginti kainas, todėl oro vežėjams nurodant oro susisiekimo kainas ekiu atitinkami vartotojai galėjo lengviau palyginti kainas.

32 Nors Sąjungos teisės aktų leidėjas žodį „ekiu“ pakeitė žodžiu „eurais“, todėl dabar Reglamento Nr. 1008/2008 2 straipsnio 18 punkte oro vežėjams suteikta galimybė nurodyti Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas „eurais arba vietine valiuta“, šios nuostatos logika nepakito.

33 Iš tiesų, kaip savo išvados 32 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, iš, viena vertus, 1997 m. birželio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1103/97 dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su euro įvedimu (OL L 162, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 81), 2 ir 6 konstatuojamųjų dalių ir 2 straipsnio ir, kita vertus, 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo (OL L 139, 1998, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 111) 2 konstatuojamosios dalies ir 2 straipsnio matyti, kad nuo 1999 m. sausio 1 d. ekiu nebėra laikomas Europos piniginiu vienetu ir jį pakeitė euras.

34 Taigi euras turi būti laikomas bazine valiuta, kurią naudojant oro vežėjams nurodant oro susisiekimo kainas, kaip ir ekiu atveju, galima užtikrinti geresnį kainų palyginamumą, juo labiau kad tai yra 19 iš 28 valstybių narių galiojanti valiuta, taigi daugeliui žmonių ji gali būti žinoma.

35 Tokiomis aplinkybėmis negalima leisti, kad pasirinkdami išreikšti Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas kita nei euras valiuta oro vežėjai galėtų apsunkinti atitinkamiems vartotojams palyginti kainas ar net padaryti šį palyginimą praktiškai neįmanomą, nes taip būtų iš esmės pakenkta Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalimi siekiamam veiksmingo kainų palyginamumo tikslui, taigi ši nuostata netektų didelės dalies veiksmingumo.

36 Šiuo klausimu reikia pridurti, kaip iš esmės savo išvados 64 punkte pažymėjo generalinis advokatas, kad būtų lengviau veiksmingai palyginti kainas, jeigu oro vežėjai nurodytų oro susisiekimo kainas vietine valiuta, objektyviai susijusia su siūloma paslauga.

37 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad tiek atitinkamo skrydžio išvykimo vieta, tiek atvykimo vieta turi būti laikomos pagrindinėmis oro susisiekimo paslaugų teikimo vietomis (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 7 d. Sprendimo *flightright ir kt.*, C-274/16, C-447/16 ir C-448/16, EU:C:2018:160, 68 punktą), nes tai yra vietos, kuriose atitinkamai pradedamos ir baigiamos teikti minėtos paslaugos.

38 Taigi vietinė valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė valstybėje narėje, kur yra atitinkamo skrydžio išvykimo vieta arba atvykimo vieta, turi būti laikoma glaudžiai susijusia su siūloma paslauga.

39 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 1008/2008 23 straipsnio 1 dalis, siejama su šio reglamento 2 straipsnio 18 punktu, turi būti aiškinama taip, kad nurodydami Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas oro vežėjai, kurie neišreiškia šių kainų eurais, turi pasirinkti su siūloma paslauga objektyviai susijusią vietinę valiutą. Tai, be kita ko, yra valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė valstybėje narėje, kur yra atitinkamo skrydžio išvykimo arba atvykimo vieta.

40 Taigi, esant situacijai, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, kai valstybėje narėje, kurioje euras yra teisėta mokėjimo priemonė, įsisteigęs oro vežėjas internete siūlo oro susisiekimo paslaugą, kurią teikiant atitinkamo skrydžio išvykimo vieta yra kitoje valstybėje narėje, kurioje teisėta mokėjimo priemonė yra kita nei euras valiuta, oro susisiekimo kainos, jų neišreiškus eurais, gali būti nurodytos valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė šioje kitoje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių 23 straipsnio 1 dalis, siejama su šio reglamento 2 straipsnio 18 punktu, turi būti aiškinama taip, kad nurodydami Bendrijos vidaus oro susisiekimo paslaugų kainas oro vežėjai, kurie neišreiškia šių kainų eurais, turi pasirinkti su siūloma paslauga objektyviai susijusią vietinę valiutą. Tai, be kita ko, yra valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė valstybėje narėje, kur yra atitinkamo skrydžio išvykimo arba atvykimo vieta.

Taigi, esant situacijai, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, kai valstybėje narėje, kurioje euras yra teisėta mokėjimo priemonė, įsisteigęs oro vežėjas internete siūlo oro susisiekimo paslaugą, kurią teikiant atitinkamo skrydžio išvykimo vieta yra kitoje valstybėje narėje, kur teisėta mokėjimo priemonė yra kita nei euras valiuta, oro susisiekimo kainos, jų neišreiškus eurais, gali būti nurodytos valiuta, kuri yra teisėta mokėjimo priemonė šioje kitoje valstybėje narėje.

Parašai.